

760**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 26 września 2001 r.

w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzonej w Starym Smokovcu dnia 16 kwietnia 1998 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdziła w dniu 9 lipca 1998 r. Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzoną w Starym Smokovcu dnia 16 kwietnia 1998 r.

Zgodnie z artykułem 17 umowy weszła ona w życie w dniu 25 września 1998 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *J. Widzyk***761****UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowenii o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Warszawie dnia 28 czerwca 1996 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Słowenii, zwane dalej Umawiającymi się Stronami, pragnąc ułatwić i przyczynić się do rozwoju przewozów drogowych osób i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uwzględniając przy tym potrzebę ochrony środowiska i wymogi bezpieczeństwa ruchu drogowego, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przewozów osób i ładunków, pochodzących z lub przeznaczonych na terytorium jednej z Umawiających się Stron, w tranzycie przez to terytorium oraz między terytorium państwa trzeciego a terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony i z powrotem, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron.

2. Przewoźnik jednej Umawiającej się Strony ma prawo wykonywania przewozu osób lub ładunków między dwoma miejscami znajdującymi się na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony tylko po uzyskaniu specjalnego zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2

Definicje

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę bądź w Rzeczypospolitej Polskiej, bądź w Republice

Słowenii i która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej Państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany do wykonywania przewozów drogowych więcej niż dziewięciu osób łącznie z kierowcą oraz do przewozu ładunków albo do ciągnięcia przyczep i półprzyczep przeznaczonych do tych przewozów.

3. „Autobus” oznacza pojazd drogowy, który konstrukcyjnie jest przeznaczony do przewozu więcej niż dziewięciu osób łącznie z kierowcą.

Artykuł 3

Regularne przewozy osób

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy podróźnych autobusami między terytoriami państw obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Określenie „regularny przewóz osób” oznacza przewóz osób na określonej trasie, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.

3. Właściwe organy każdej Umawiającej się Strony wydają zezwolenia na część przewozu wykonywaną na terytorium jej państwa.

4. Właściwe organy Umawiających się Stron określą w protokole wykonawczym do umowy sposoby

i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystania.

Artykuł 4

Okazjonalne przewozy osób

1. Przewoźnicy każdej z Umawiających się Stron mogą wykonywać autobusami bez zezwoleń przewozy okazjonalne pod warunkiem posiadania dokumentu kontrolnego i listy podróźnych.

2. Wzór dokumentu kontrolnego i zasady stosowania tego dokumentu ustali Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 16.

Artykuł 5

Przewozy wahadłowe

1. Przewoźnicy Umawiających się Stron mogą wykonywać wielokrotne przewozy, uprzednio zorganizowanych grup osób autobusami z tego samego miejsca wyjazdu do tego samego miejsca przeznaczenia, przy czym:

- a) każda z grup powraca do miejsca rozpoczęcia przewozu,
- b) przewoźnikowi nie wolno pozostawiać ani zabierać nowych osób podczas przewozu,
- c) pierwszy przewóz z powrotem i ostatni w tamtą stronę odbywają się pustym pojazdem.

2. Każdy przewóz wahadłowy wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron określają w protokole wykonawczym do umowy sposoby i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystania.

Artykuł 6

Przewóz ładunków

Przewoźnicy Umawiających się Stron mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy bez ładunku:

- a) między miejscem położonym na terytorium państwa jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- b) w transycie przez terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- c) między miejscem położonym na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron a miejscem położonym na terytorium państwa trzeciego i na odwrót.

Artykuł 7

Zezwolenia

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 8, przewozy ładunków wymienione w artykule 6 mogą być

wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń, wydanych uprzednio przez właściwy organ państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

2. Każde zezwolenie jest ważne na jedną jazdę tam i z powrotem tym samym pojazdem, jeśli w zezwoleniu nie określono tego inaczej.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia wymienione w ustępie 1.

Artykuł 8

Zwolnienia z wymogu zezwoleń

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- a) rzeczy przesiedlenia,
- b) uszkodzonych pojazdów oraz ich przyczep i naczep,
- c) zwłok,
- d) eksponatów na targi i wystawy,
- e) sprzętu, innych przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na teatralne, muzyczne i inne imprezy kulturalne oraz sportowe, dla cyrków lub zdjęć filmowych lub telewizyjnych i wykonywania zapisów radiofonicznych,
- f) pszczoł i narybku,
- g) medykamentów i innych środków, ładunków przeznaczonych na wsparcie w przypadku klęsk żywiołowych oraz przewozy z pomocą humanitarną,
- h) wykonywane pojazdami bez ładunku, które mają zamienić uszkodzone pojazdy i przejąć ładunki z pojazdów uszkodzonych na terytorium państwa Umawiającej się Strony lub państwa trzeciego,
- i) wykonywane pojazdami pogotowia technicznego w celu naprawy uszkodzonych pojazdów (serwisowe pojazdy remontowe),
- j) wykonywane pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej z ładunkiem, naczepą lub przyczepą do 6 t.

2. Na każdy przewóz wymieniony w ustępie 1 wymagane są odpowiednie dokumenty potwierdzające, że jest to przewóz, który nie podlega wymogowi zezwoleń.

3. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 16 niniejszej umowy, jest upoważniona do zmiany zakresu stosowanych zezwoleń wymienionych w ustępie 1.

Artykuł 9

Kontyngent zezwoleń

1. Wymiana zezwoleń, o których mowa w artykule 7, dokonywana jest w granicach kontyngentów. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 16, upoważniona jest do ustalenia corocznego kontyngentu zezwoleń na przewozy ładunków.

2. Rodzaje zezwoleń, warunki i sposoby ich wykonywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do niniejszej umowy.

3. Zezwolenia są ważne trzynastcie miesięcy. Ich ważność rozpoczyna się 1 stycznia każdego roku.

Artykuł 10

Zezwolenia na przewozy specjalne

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez przekraczają normy dopuszczone na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron, określane są jako specjalne i wymagają oddzielnego zezwolenia wydanego przez organy tej Umawiającej się Strony.

2. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania oddzielnych zezwoleń na przewozy materiałów niebezpiecznych wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

3. Oddzielne zezwolenia, o których mowa w ustępie 1 i 2 niniejszego artykułu, mogą ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy bądź nakładać inne obowiązki lub ograniczenia.

4. Odrębne zezwolenie na przewóz specjalny zastępuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w artykule 7 ustęp 1 niniejszej umowy.

Artykuł 11

Podatki i opłaty

1. Przewozy osób i ładunków, wymienionych w niniejszej umowie, podlegają podatkom i opłatom obowiązującym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

2. Komisja Mieszana może występować do właściwych organów Umawiających się Stron o częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie pierwszym, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 10 ustęp 1.

Artykuł 12

Paliwo i części zamienne

1. Paliwo znajdujące się w zbiornikach konstrukcyjnie zainstalowanych w pojazdach jest zwolnione od opłat celnych i innych należności.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności pobieranych na podstawie przepisów prawnych, obowiązujących na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony. Części wymienione powinny być wywiezione z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Artykuł 13

Kontrola

Zezwolenia i dokumenty dotyczące kierowcy, pojazdu oraz rodzaju wykonywanego przewozu i inne, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 14

Ustawodawstwo wewnętrzne

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów, podczas pobytu na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, powinny przestrzegać przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w konwencjach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą załatwiane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 15

Naruszenia

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej Umawiającej się Strony na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium państwa naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia;
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium państwa Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Organ, który podjął powyższe środki, poinformuje o tym właściwy organ drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym w państwie Umawiającej się Strony, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 16

Stosowanie umowy

1. W celu zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony

ustanawiają Komisję Mieszaną, która składa się z przedstawicieli właściwych organów Umawiających się Stron. W pracach Komisji Mieszanej mogą uczestniczyć również eksperci.

2. Do kompetencji Komisji Mieszanej należy:

- a) podejmowanie decyzji stosownie do postanowień niniejszej umowy,
- b) badanie i proponowanie przedsięwzięć dotyczących rozwiązywania ewentualnych problemów związanych z międzynarodowymi przewozami drogowymi,
- c) uzgadnianie wszelkich spraw dotyczących międzynarodowego ruchu drogowego, np. ochrony środowiska, stanu technicznego pojazdów zapewniającego bezpieczeństwo ruchu pojazdów,
- d) inicjowanie i przedkładanie propozycji zmian postanowień tej umowy.

3. Komisja będzie się zbierała na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

4. Komisja sporządzi protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 17

Wejście w życie i ważność umowy

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia

otrzymania ostatniej noty dyplomatycznej stwierdzającej to przyjęcie.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

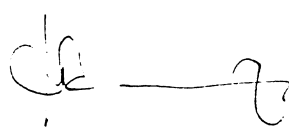
3. Niniejsza umowa będzie stosowana prowizorycznie od dnia jej podpisania.

4. Z dniem wejścia w życie niniejszej umowy, w stosunkach między Umawiającymi się Stronami traci moc Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugostawii o międzynarodowych przewozach drogowych, podpisana w Warszawie dnia 18 grudnia 1969 r.

Sporządzono w Warszawie dnia 28 czerwca 1996 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i słoweńskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Słowenii

P O G O D B A

**med Vlado Republike Poljske
in Vlado Republike Slovenije
o mednarodnih cestnih prevozih**

Vlada Republike Poljske in Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem: pogodbenici) sta se, v želji, da bi olajšali in pospešili razvoj cestnih prevozov oseb in tovara med obema državama in tranzit prek njunih območij, upoštevajoč pri tem potrebe varstva okolja in zahtev varnosti cestnega prometa, dogovorili o naslednjem:

1. člen**Obseg uporabe**

- 1. Določbe te pogodbe se uporabljajo za prevoz oseb in tovorov, ki prihajajo ali pa so namenjene na ozemlje države ene od pogodbenic, za tranzitni prevoz čez njuni ozemlji ali med tretjo državo in ozemljem države druge pogodbenice in nazaj z vozili, ki so registrirana na ozemlju države ene od pogodbenic.**
- 2. Prevoznikom ene od pogodbenic je dovoljeno opravljati prevoze oseb in tovara na ozemlju države druge pogodbenice le po pridobitvi posebnega dovoljenja pristojnega organa druge pogodbenice.**

2. člen

Definicije

1. Izraz "prevoznik" označuje fizično ali pravno osebo, ki ima svoje stalno prebivališče ali sedež bodisi v Republiki Poljski bodisi v Republiki Sloveniji in lahko opravlja mednarodni cestni prevoz v skladu z zakonodajo države, kjer ima sedež.
2. "Vozilo" označuje cestno vozilo na motorni pogon, ki je konstruirano za izvajanje cestnih prevozov več kot devet oseb vključno z voznikom in za prevoz tovora, ali za vleko priklopnikov in polpriklopnikov namenjenih prevozu.
3. "Avtobus" je cestno vozilo, ki je konstrukcijsko namenjeno za prevoz več kot devet oseb, skupaj z voznikom.

3. člen

Redni prevozi oseb

1. Prevozniki ene od pogodbenic lahko po predhodni pridobitvi dovoljenja z avtobusi opravljajo redne prevoze potnikov med ozemljema držav obeh pogodbenic ter v tranzitu čez njuni ozemlji.
2. Izraz "redni prevoz oseb" označuje prevoz potnikov na določeni progi, po določenem voznem redu in na osnovi predhodno določenih in objavljenih tarif.
3. Pristojni organ vsake pogodbenice izdaja dovoljenja za del prevoza, ki se opravlja čez njeno ozemlje.
4. Pristojni organi pogodbenic bodo načine in pogoje za izdajanje in uporabo dovoljenj določili v izvršnem protokolu.

4. člen**Občasni prevozi oseb**

1. Prevozniki obeh pogodbenic lahko izvajajo občasne prevoze oseb z avtobusi brez dovolilnic na podlagi kontrolne listine s spiskom potnikov.
2. Obrazec kontrolne listine in načela uporabe tega dokumenta določi mešana komisija iz 16. člena.

5. člen**Prevozi tja in nazaj na stalnih progah**

1. Prevozniki obeh pogodbenic lahko opravljajo večkratni prevoz vnaprej organiziranih skupin oseb z avtobusi, ki vozijo iz istega izhodiščnega kraja do istega ciljnega kraja, pri čemer:
 - a) se bo vsaka skupina vrnila v izhodiščni kraj,
 - b) prevoznik med prevozom ne sme puščati oseb ali sprejemati novih oseb,
 - c) prva vožnja nazaj in zadnja vožnja tja sta prazni vožnji.
2. Vsak prevoz tja in nazaj zahteva predhodno pridobitev dovoljenja pristojnega organa druge pogodbenice.
3. Pristojni organi pogodbenic bodo načine in pogoje za izdajanje in uporabo dovoljenj določili v izvršnem protokolu.

6. člen**Prevoz tovora**

Prevozniki pogodbenice lahko opravljajo prevoz tovora in premeščajo prazna vozila:

- a) med krajem na ozemlju držav ene od pogodbenic in krajem na ozemlju države druge pogodbenice,
- b) tranzitno čez ozemlje države druge pogodbenice,
- c) med krajem na ozemlju države ene od pogodbenic in krajem na ozemlju tretje države oziroma obratno.

7. člen

Dovolilnice

1. Razen za prevoze iz 8. člena, je treba za prevoze tovora iz 6. člena pridobiti predhodno dovolilnico, ki jo v imenu pristojnega organa druge pogodbenice izda pristojni organ države, v kateri je registrirano vozilo.
2. Vsaka dovolilnica velja za eno vožnjo tja in nazaj z istim vozilom, razen če ni v dovolilnici določeno drugače.
3. Pristojni organi držav pogodbenic si bodo izmenjali dovolilnice iz prvega odstavka tega člena.

8. člen

Oprostitve dovolilnic

1. Dovolilnice niso potrebne za naslednje prevoze:
 - a) stvari pri selitvi,
 - b) poškodovanih vozil in njihovih priklopnikov ali polpriklopnikov,
 - c) posmrtnih ostankov,
 - d) eksponatov namenjenih za sejme in razstave,

- e) pripomočkov, drugih potrebščin in živali za gledališke, glasbene in druge kulturne in športne prireditve, cirkuške predstave ali za filmska, radijska ali televizijska snemanja,
 - f) čebel in ribjega podmladka,
 - g) zdravil in drugih sredstev, tovora namenjenega za pomoč v primeru naravnih nesreč in prevoza tovora v humanitarne namene,
 - h) praznih vozil, s katerimi se zamenjajo pokvarjena vozila in prevzamejo za prevoz tovora iz pokvarjenih vozil v državi pogodbenici ali v tretji državi,
 - i) vozil tehnične pomoči za popravilo pokvarjenih vozil (servisna remontna vozila),
 - j) vozil z nosilnostjo do 3.500 kg ali skupno maso s tovorom, priklopnikom ali polpriklopnikom do 6.000 kg.
2. Za vsak prevoz, omenjen v prvem odstavku tega člena, se zahtevajo ustrezni dokumenti, ki potrjujejo, da je to prevoz, za katerega ni potrebno dovolilnic.
 3. Mešana komisija iz 16. člena je pooblaščenca za spreminjanje obsega oprostitev predvidenih v prvem odstavku tega člena.

9. člen

Kontingent dovolilnic

1. Izmenjava dovolilnic iz 7. člena se opravi v mejah kontingenta. Mešana komisija iz 16. člena je pooblaščenca za določitev vsakoletnega kontingenta dovolilnic za prevoz tovora.
2. Vrste dovolilnic, pogoji in načini njihove uporabe se določijo v izvršnem protokolu k tej pogodbi.
3. Dovolilnice veljajo trinajst mesecev. Veljati začnejo 1. januarja za tekoče leto.

10. člen**Dovoljenja za izredne prevoze**

1. Prevozi z vozili, katerih masa ali velikost s tovorom ali brez njega presegajo norme, dopustne na ozemlju držav ene od pogodbenic, se označujejo kot izredni prevozi in zahtevajo posebno dovoljenje, ki ga izdajo organi te pogodbenice.
2. Vsaka pogodbenica si pridržuje pravico zahtevati pridobitev posebnega dovoljenja za prevoz nevarnih snovi, ki jih opravljajo prevozniki druge pogodbenice.
3. S posebnim dovoljenjem iz prvega in drugega odstavka tega člena se prevoz z vozilom lahko omeji na določeno transportno pot ali naloži druge obveznosti oziroma omejitve.
4. Posebno dovoljenje za izredni prevoz nadomešča dovolilnico za prevoz, določeno v prvem odstavku 7. člena.

11. člen**Davki in pristojbine**

1. Za prevoze oseb in tovora, predvidene s to pogodbo, je treba plačevati davke in pristojbine, ki veljajo na ozemlju države druge pogodbenice.
2. Mešana komisija lahko predlaga ustreznim organom pogodbenic delno ali popolno oprostitev davkov ali pristojbin, omenjenih v prvem odstavku tega člena, z izjemo prevozov, navedenih v prvem odstavku 10. člena.

12. člen**Gorivo in rezervni deli**

1. Gorivo, ki je v konstrukcijsko vgrajenih rezervoarjih vozil, je oproščeno plačila carinskih in drugih dajatev.

2. Rezervni deli, ki so začasno uvoženi zaradi popravila poškodovanega ali pokvarjenega vozila na ozemlju države druge pogodbenice, so oproščeni plačila carinskih dajatev, davkov in drugih dajatev, ki se pobirajo v skladu z zakoni in drugimi predpisi, veljavnimi na ozemlju države druge pogodbenice. Dele, ki so bili zamenjani, je treba ponovno izvoziti ali uničiti pod nadzorom carinske službe.

13. člen

Nadzor

Dovolilnice in dokumenti o vozniku, vozilu ter vrsti prevoza, ki se zahtevajo na podlagi določil te pogodbe ter notranje zakonodaje, morajo biti v vozilu in se morajo pokazati na zahtevo nadzornih organov.

14. člen

Notranja zakonodaja

1. Prevozniki ene od pogodbenic ter vozno osebje morajo med svojim bivanjem na ozemlju države druge pogodbenice spoštovati zakone in druge predpise, ki v njej veljajo, zlasti o cestnem prevozu in prometu.
2. Vprašanja, ki jih ne rešuje ta pogodba ali mednarodne konvencije, katerih pogodbenici sta pogodbenici, se rešujejo v skladu z notranjo zakonodajo vsake pogodbenice.

15. člen

Prekrški

1. Če prevoznik ene pogodbenice prekrši določila te pogodbe na ozemlju države druge pogodbenice, njeni pristojni organi o tem obvestijo pristojne organe druge pogodbenice, na ozemlju katere je registrirano vozilo.

2. Pristojni organi pogodbenice na ozemlju katere so bili storjeni prekrški lahko zahtevajo, da pristojni organi druge pogodbenice:
 - a) opozorijo prevoznika, ki je storil prekršek,
 - b) deloma ali v celoti začasno odvzamejo prevozniku pravico do prevozov na ozemlju države pogodbenice, v kateri je bil storjen prekršek.
3. Organ, ki je sprejel tak ukrep, o tem obvesti pristojni organ druge pogodbenice.
4. Določila tega člena ne izključujejo sankcij, ki jih predvideva zakonodaja, veljavna v državi pogodbenice, na ozemlju katere je bil storjen prekršek.

16. člen

Uresničevanje pogodbe

1. S ciljem uresničevanja določil pogodbe pogodbenici ustanovita mešano komisijo, ki je sestavljena iz predstavnikov pristojnih organov pogodbenic. Pri delu mešane komisije lahko sodelujejo tudi eksperti.
2. Mešana komisija je pristojna, da:
 - a) sprejema odločitve skladno z določili te pogodbe,
 - b) proučuje in predlaga ukrepe za rešitev morebitnih težav povezanih z mednarodnimi cestnimi prevozi,
 - c) usklajuje vsa druga vprašanja, ki so povezana z mednarodnim cestnim prometom, npr. zaščito okolja, tehnično stanje vozil in njihovega zagotavljanja varnosti v cestnem prometu,
 - d) daje pobude in predloge o spremembah te pogodbe.
3. Komisija se bo sestajala na predlog ene od pogodbenic.
4. Komisija bo sestavila izvršni protokol k tej pogodbi.

17. člen

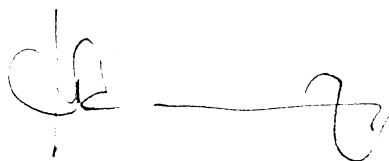
Začetek veljavnosti in veljavnost pogodbe

1. Pogodba mora biti potrjena v skladu z zakonskimi določbami vsake pogodbenice in začne veljati po preteku trideset dni od dneva prejema zadnje diplomatske note, ki sporoča potrditev pogodbe.
2. Pogodba je sklenjena za pet let. Avtomatično se podaljšuje za vsako naslednje leto, razen če jo ena od pogodbenic pisno ne odpove tri mesece pred prenehanjem njene vsakokratne veljavnosti.
3. Pogodba se začasno uporablja od dneva njenega podpisa.
4. Z dnem začetka veljavnosti te pogodbe v odnosih med pogodbenicama preneha veljati sporazum med Vlado Socialistične federativne republike Jugoslavije in Vlado Ljudske republike Poljske o mednarodnem cestnem prevozu, ki je bil podpisan v Varšavi 18. decembra 1969.

Sestavljeno v Varšavi dne 28.11.1996 v dveh izvirnikih, v poljskem in slovenskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

Po pooblastilu:

Vlade Republike
Poljske

Po pooblastilu:

Vlade Republike
Slovenije

